

[Glistrup]

drab på et år, men derfor skal vi da ikke lade være med at lovgive imod manddrab.

Det her foreliggende lovgives der imod, fordi det skal sortlistes, fordi det er en beskidt, samfundsnedbrydende handling, og så må vi selvfølgelig håbe på, at der bliver så få som muligt, der laver disse beskidte, samfundsnedbrydende handlinger. Det vil da kun være en succes, hvis der ikke er mange. Vi skal selvfølgelig ikke afholde os fra at komme med dette forslag eller at mene, at mord skal straffes, selv om der måske kun i en given sag var 14 medlemmer hos Preben Møller Hansen, der lavede nummeret dengang i 1976, eller hvornår det var.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (DR):

Jeg vil gerne anbefale hr. Poulsgaard at læse bemærkningerne til det lovforslag, som forhandlingerne drejer sig om. I bemærkningerne står der følgende, idet jeg vil citere kort fra første spalte:

»Det er i denne forbindelse aldeles ligegyldigt, om der er tale om lovlige eller ulovlige forstyrrelser i produktionens uforstyrrede forløb.«

Med andre ord: det forholder sig ikke, som hr. Poulsgaard sagde, at dette kun vender sig mod såkaldte ulovlige og overenskomststridige arbejdsnedlæggelser – bølleoptyger, som hr. Glistrup udtrykte det. Det drejer sig om, at mennesker, der på fuldt legal og overenskomstmæssig måde er involveret i arbejdsstandsninger, skal behandles diskriminerende i bistandslovens forstand i forhold til alle andre grupper. Det er det, det drejer sig om. Jeg synes, det er værd at slå fast, at så socialt er forslaget i sin karakter.

Endelig må jeg slå fast, at den dokumentation, som er efterlyst, har vi ikke fået. Vi har fået en ytring fra fru Karen Thurøe Hansen, og jeg kan også huske det tal fra socialudvalget: 14 tilfælde. Det kan altså medvirke til at redde økonomien her i landet, hvis man laver nogle rigoristiske regler, der rammer det mindretal af mennesker, hvoraf formentlig en del har tilbagebetalt det, de har fået i bistand.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det skal blive en kort bemærkning til den sidste taler. Normalt er det jo sådan med lovlige strejker, at når man går ind i sådan en lønkamp, har vedkommende en strejkekasse, som betaler for den kamp, de ønsker, hvis de f. eks. ønsker nogle højere lønninger. Og hvis det skulle være en ulovlig strejke, håber jeg da ikke, at retsforbundet mener, det skal belønnes. De lovlige strejker, som man taler om, har vi jo kendt hele tiden; her går man ind i en kamp og ønsker at få nogle høje lønninger eller noget andet, og da må man selv sørge for at have en strejkekasse. Det kan ikke være noget, som skal betales over socialkontoret.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg har skam læst lovforslaget, endda flere gange, men hr. Ib Christensen har måske ikke hørt mit svar. Jeg sagde i mit svar, at fremskridtspartiet gik ind for frihed på arbejdsmarkedet, ligesom retsforbundet gør, men, tilføjede jeg, vi må erkende, at i en årække, indtil vi har rettet skuden op, har vi ikke råd til det. Derfor skal folketinget fastsætte lønningerne, og de lønninger skal fastsættes på en måde, så den danske arbejder ikke bliver snydt. Den eneste, der bliver snydt, er staten, der vil få mindre skatteindtægter. Derfor er det absolut et arbejdsfremmende forslag, der vil gavne de danske arbejdere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (J. K. Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) *Valg af 8 medlemmer til jernbanerådet.*
(Jfr. tidenden sp. 6812).